

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9757/2023
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милица Кулићан, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3046/22 од 19.01.2023. године, у седници одржаној дана 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 3046/22 од 19.01.2023. године и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 94/22 од 18.10.2022. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи, на име њеног учешћа у извођењу унутрашњих радова на спрату дворишног објекта, који је саграђен без дозволе уписано у Листу непокретности број .. к.о. ... на парцели број .., површине 302 м², исплати износ од 1.016.385,00 динара са законском затезном каматом од 11.09.2022. године до исплате, као и да јој плати трошкове поступка у износу од 238.404,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3046/22 од 19.01.2023. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог и првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљи на име њеног учешћа у извођењу унутрашњих радова на спрату дворишног објекта, који је саграђен без дозволе, уписан у Листу непокретности број .. к.о. ..., на парцели број .., површине 302 м², исплати износ од 1.016.385,00 динара са законском затезном каматом од 11.09.2022. године до исплате и обавезе тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 259.150,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове поступка по жалби у износу од 93.100,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, родитељи туженог ВВ и ГГ су, након развода брака, извршили физичку деобу непокретности која је подељена у две целине, тако да се зна који физички део некретнине припада једном а који другом. Тужила и тужени су живели искључиво у делу непокретности који је користио отац туженог (објекат у дворишту), док мајка туженог живи у објекту до улице. Тужила је поднела тужбу ради исплате по основу улагања током трајања брака са туженим у погледу радова на завршетку спрата дворишног објекта, дела непокретности која је саграђена бесправно и који је припао оцу туженог. Парничне странке су од 2002. године почели да живе са оцем туженог у приземљу куће који је био оспособљен за становање, а после пар месеци су почели да оспособљавају спрат, издвајањем дела новца од својих зарада и кредита које су обоје узимали. Водили су заједничко домаћинство са оцем туженог и његовом супругом, који су им купили део материјала приликом извођења радова на спрату објекта. Сва улагања у спратни део објекта су завршена 2007. године у току трајања брака тужиле и туженог, који је разведен 2012. године. Отац туженог ВВ, који је био странка у овом поступку, преминуо је ...2021. године. Грађевинска вредност стана на спрату куће, узимајући у обзир само радове који су изведени искључиво средствима тужиле и туженог као супружника и без вредности грађевинског земљишта износи 2.032.770,00 динара, а половина од заједнички створене вредности у току заједнице живота износи 1.016.38,00 динара.

Првостепени суд је усвојио тужбени захтев применом одредаба члана 171., 175. и 180. став 3. Породичног закона, налазећи да тужила претендује само на половину вредности извршених улагања које је чинила заједно са туженим на непокретности која је припала искључиво оцу туженог. Парничне странке су вршиле улагања од средстава добијених из кредита и својих зарада, заједно су подизали децу при чему је ослонац био на тужилу као мајци, која је за време извођења радова кувала и спремала за мајсторе и учествовала у извођењу неких радова, закључујући да је допринос парничних странака подједнак, да се тужила приликом развода брака није одрекла облигационо-правног захтева за исплату новца, те да јој припада половина заједнички стечене вредности у току брака.

Другостепени суд је прихватио чињенично утврђење првостепеног суда, стим што је закључио да фактичка деоба непокретности на којој су као сувласници укњижени родитељи туженог представља претходно питање у смислу члана 12. ЗПП да би могло да се утврди шта чини посебну имовину чија је вредност увећана спорним улагањима парничних странака, па је тужбом морала да буде обухваћена и ГГ као

земљишнокњижни сувласник са идеалним уделом. Како се ради о нужном супарничарству у смислу члана 211. ЗПП, а на страни тужених није обухваћена и ГГ, другостепени суд је преиначио првостепену одлуку и тужбени захтев одбио.

Изложено правно становиште другостепеног суда се не може прихватити, јер је због погрешне примене материјалног права чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Одредбом члана 211. ЗПП регулисано је нужно супарничарство. Према одредби члана 211. ЗПП нужно супарничарство постоји ако по закону и због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјалноправног односа. Ако сва та лица нису обухваћена тужбом као странке, тужбени захтев се одбија као неоснован. О нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности. Постојање нужног супарничарства, у смислу наведене одредбе Закона о парничном поступку произлази из материјалног права. У овом случају, имајући у виду предмет спора, то су одредбе Породичног закона. Према одредбама Породичног закона, имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину, осим ако брачним уговором нису другачије уредили своје имовинске односе (члан 171.); деобом заједничке имовине сматра се утврђење сувласничког, односно суповерилачког удела сваког супружника у заједничкој имовини (члан 177.); право на деобу заједничке имовине имају супружници и наследници умрлог супружника из чије се посебне имовине нису могла намирити њихова потраживања (члан 181.). Судска деоба се, како је то прописано чланом 180. став 1. наведеног закона, врши ако супружници не могу да се споразумеју о деоби заједничке имовине.

Из наведених одредби следи да су супружници странке у поступку деобе заједничке имовине стечене током трајања њихове брачне заједнице. У конкретном случају, тужила је поставила облигационо-правни захтев у односу на њена улагања у поткровљу дворишног објекта у ..., улица ... . Према садржини изреке реч је о бесправно саграђеном објекту, па је остала неутврђена чињеница да ли је управо објекат .. обухваћен уписом у Листу непокретности .. КО ..., да ли је овај објекат био предмет физичке деобе непокретности родитеља туженог, као и да ли је реч о објекту који је припао оцу туженог ВВ. Отац туженог је у току поступка преминуо и поступак је настављен по предлогу туженог као његовог законског наследника, а другостепени суд није имао у виду ову чињеницу, па се не може прихватити као правилан закључак другостепеног суда о непотпуној процесној заједници у ситуацији разјашњења имовинско-правних односа бивших супружника, јер у овом случају, због природе правног односа који је постојао између странака, одлука о захтеву тужиле има дејство само према странкама.

С обзиром да је због става другостепеног суда о повреди правила о нужном супарничарству изостала оцена свих других доказа, па и свих навода жалбе, побијана другостепена пресуда је морала бити укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку, другостепени суд ће, након што утврђења битних чињеница од значаја за правилну примену материјалног права донети нову на закону засновану одлуку.

Сходно изложеном, на основу члана 416. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**